

### [Udenrigsministeren.]

Den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Sydslesvigsk Forening vil søge at opnaa politisk Anerkendelse paa de givne Vilkaar, ligger i Sydslesvigernes egne Hænder. Udenrigsministeriet har, som det efter den britiske Note af 5. December var naturligt, holdt sig i Kontakt med Sydslesvigsk Forenings Ledelse og vil yde sin Støtte til at opnaa den bedst mulige Ordning.

I Anledning af de Drøftelser, der den 23. Februar begyndte i London om Vesttysklands Forhold, mente fremtrædende Sydslesvigere, som det vil være bekendt fra en Meddelelse, Udenrigsministeriet den 2. Marts udsendte til Offentligheden, at det var ønskeligt, at de fik Adgang til at fremføre deres Ønsker for Konferencen. Regeringen støttede, som det ogsaa har været meddelt Offentligheden, de paaagældende Sydslesvigeres Ansøgning om Rejsetilladelse, baade ved en Henvendelse, jeg foretog til den britiske Ambassadør i København, og gennem den danske Ambassadør i London. Den britiske Regering mente imidlertid ikke at kunne imødekomme Visumansøgningen, fordi der efter London-Konferencens Dagsorden ikke var Mulighed for at modtage en Delegation til Drøftelse af Sydslesvigernes Ønsker.

De ærede Medlemmer vil ligeledes være bekendt med, at Regeringen har ment at burde efterkomme en Anmodning om at viderebefordre en af fremtrædende Sydslesvigere affattet og underskrevet, til den britiske Regering stilet Henvendelse, hvori Sydslesvigerne har fremsat deres Ønsker om at opnaa en administrativ Adskillelse af Sydslesvig fra Holsten og en Lettelse af Flygtningepresset i Sydslesvig, og hvori de bad om, at deres Henvendelse maatte blive forelagt for Deltagerne i Mødet om Vesttyskland. Som bekendt har Regeringen — bl. a. i vore Memoranda af 19. Oktober 1946 til den britiske Regering og det af 31. Januar 1947 til de fire Stormagter — fremsat de samme Ønsker. Henvendelsen blev den 1. Marts af vor Ambassadør i London overrakt Konferencens Formand, Sir William Strang, med en Note, hvori Ambassadøren henledte Opmærksomheden paa de Afsnit i Memorandummet af 31. Januar 1947, hvori vi har bedt om de samme Ting.

Afskrift af den sydslesvigske Henvendelse er af Grev Reventlow givet de diplomatiske Repræsentanter i London for de andre Lande, der deltog i Konferencen. Endvidere har sydslesvigske Repræsentanter, ledsaget af Oberstløjtnant Lunding, i Kiel overgivet den britiske Guvernør for Slesvig-Holsten en Afskrift.

Med den tyske Skoleordning af 1. August 1947 blev der skabt et Grundlag for det danske Skolevæsen i Sydslesvig. Grundlaget er vel ikke fuldt tilfredsstillende, men det er dog en Forbedring fra den usikre Tilstand, der forelaa tidligere. Det er med Beklagelse, at jeg i Dag maa sige, at der gennem længere Tid ikke er givet Tilladelse til Oprettelse af nye Privatskoler. Aarsagen hertil maa imidlertid delvis søges i, at der ved den tyske Skoleforordning paa lagdes Sydslesvigsk Forening et meget stort Kontorarbejde med Fremskaffelse af Oplysninger om hvert enkelt Barn, om Lærerne og om Skolelokalerne, og at Foreningen derfor ikke saa sig i Stand til at indgive fornyede Ansøgninger om Oprettelse af danske Skoler førend i Slutningen af Oktober og i November Maaned 1947. I disse to Maaneder blev der indgivet Ansøgning om Tilladelse til at oprette i alt 7 danske Skoler, og i December Maaned indgav man Ansøgning om en ottende, hvortil efter det foreliggende er kommet yderligere fire Ansøgninger i Januar. Det er mit Haab, at de forskellige administrative Vanskeligheder nu endelig kan blive overvundet, saaledes at de ønskede Tilladelser snarest vil blive meddelt. Disse Skoler, hvorom der er indgivet Ansøgning, er kun en Brøkdel af dem, de dansksindede ønsker oprettet.

Mellem Flensborg og Slesvig By paa den ene Side og Landsregeringen i Kiel paa den anden Side har der været ført Forhandlinger om de danske Kommuneskoler i de nævnte Byer, og disse Forhandlinger har, efter hvad der foreligger, ført til det Resultat, at Kommuneskolerne opretholdes i hvert Fald et Aar endnu.

Ved denne Lejlighed ligger det mig paa Sinde at fremdrage det stadig voksende Flygtningeproblem i Sydslesvig. Som de ærede Medlemmer vil vide, har dette Spørgsmaal lige siden den tyske Kapitulation spillet en afgørende Rolle i de danske Overvejelser. Allerede i August 1945 rejste min Forgænger Spørgsmaalet officielt over for den britiske Udenrigsminister og over for den britiske og den amerikanske Gesandt i København. Siden da er Problemet ikke blevet mindre aktuelt og har da ogsaa været Genstand for Udenrigsministeriets stadige Opmærksomhed.

Efter de for os foreliggende Tal havde Sydslesvig ved Folketællingen den 17. Maj 1939 et samlet Befolkningstal paa knap 355 000 Personer over for Holstens ca. 1 234 000. Ved den sidste større Folketælling, den 29. Oktober 1946, var Sydslesvigs Befolkning øget til godt 627 000, medens